

1. My děti slunce utíkáme z města
jak pro čerstvý chléb z voňavého těsta
za vzduchem, za vodou, pak ve stínu lesa
jen tak bez nároků začínáme žít

R: Když je doba dlouhá, doba návratů
pak nás vítr svléká z módních kabátů
oheň smutky pálí, dým je naděje
od pátku do pozdní neděle

2. Sluneční údolí pozná naše kroky
na Výhni spousty chat, bez vody potoky
do hlubin pralesů schováme svý touhy
jen tak bez nároků chceme tři dny žít

R: Když je doba...

3. My děti slunce utíkáme z domů
k loukám, co svítí a do starých lomů
pro blázny tuláky nechte trochu místa
jen tak bez nároků chceme spolu žít